

ความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศ
บนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

The relation between new media and sexual violence on a
women's body perception of bachelor's degree students,
in a university, Phitsanulok Province

รุ่งนภา กลิ่นขวัญ (Rungnapa Klinkwan)¹

พิษณุ อภิสมาจารย์โยธิน (Phitsanu Aphisamacharayothin)²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง 2) เพื่อศึกษาลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ที่แสดงถึงความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้และพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 376 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยหาค่าไคสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า นิสิตมีการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) และการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ พบว่า ลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่กับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -0.377$ และ $r = -0.298$) แต่พฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก

¹นิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: oun_rungnapa@hotmail.com

²อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

นเรศวร E-mail: Phitsanua@nu.ac.th

กับลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = 0.432$) ยังมีการใช้สื่อสมัยใหม่มากขึ้นการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงจะเป็นเรื่องปกติ (Normalization) มากขึ้น

คำสำคัญ : ความรุนแรงทางเพศ, สื่อสมัยใหม่, การรับรู้, ร่างกายของผู้หญิง

Abstract

This research aims to 1) study sexual violence on women's body perception 2) study the patterns and behaviors of new media using that represented to sexual violence on women's body 3) analyzed the relation among patterns of using, behaviors of new media using, and sexual violence on women's body perception. The sample were 376 bachelor's degree students in a university, Phitsanulok province randoms by strumment were questionnaires. Data analyzed by using statistics of frequency, mean percentage, standard deviation, Chi-Square and the Person's product - moment correlation coefficient used to analyze in related. The result found that students had sexual violence on women's body perception at a moderate level ($\bar{X} = 3.18$). And patterns and behaviors of new media using were negative related to sexual violence on women's body perception at significant level of .01 ($r = -0.377$ and -0.298) But behaviors of new media using was positive relation patters of new media using at the significant level of .01 ($r = 0.432$) The greater the use of modern media, the greater the perception of sexual violence on a woman's body less.

Keywords : Sexual violence, New Media, Perception, Women's Body

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ผู้หญิงจึงมีสิทธิในการเรียกร้องความเสมอภาคเพิ่มขึ้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็นการบ่งบอกให้เห็นว่าผู้หญิงมีความสามารถใช้ชีวิตได้ด้วยตัวเอง และมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจมากขึ้น อันเนื่องมาจากสังคมที่เปิดกว้าง ยังมีอิสระ และยังมีสิ่งที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น การดำรงชีวิตของผู้หญิงจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากระบบทุนนิยมที่ทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมถูกเปลี่ยนแปลงไป เริ่มมีบทบาทความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีเข้ามาและก้าวเข้าสู่โลกที่มีความเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างกว้างขวางไม่มีขีดจำกัด และไม่มีพื้นที่ที่แน่ชัด สื่อสมัยใหม่จึงมีความสำคัญและเริ่มมีบทบาทขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้สามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกสบาย จึงมีผู้ที่หันมาใช้สื่อสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น สื่อสมัยใหม่ (New Media) คือ สื่อสังคมออนไลน์และอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เพื่อติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดขอบเขต และรับรู้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว โดยเชื่อมต่อผ่านอินเทอร์เน็ต (Internet) แอปพลิเคชัน (Application) โดยสามารถเข้าถึงง่ายและรู้ทันข่าวสารทั่วโลกและเติบโตอย่างรวดเร็ว (ชายไทย รักษาชาติ, 2546, น. 186) สามารถใช้ในการแสดงออกถึงความรุนแรงในลักษณะต่าง ๆ และความรุนแรงที่มีต่อร่างกายผู้หญิงที่เกิดขึ้นบนสังคมออนไลน์จนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคม แต่ยิ่งไปกว่านั้นการรับรู้ของตัวผู้หญิงเองอาจส่งผลให้เห็นเป็นเรื่องธรรมดาและลดคุณค่าของผู้หญิงลง โดยความรุนแรงที่ปรากฏในสื่อสมัยใหม่ที่เป็นความรุนแรงต่อร่างกายผู้หญิงมีลักษณะต่าง ๆ เช่น การดูวิดีโอโป๊ ภาพเปลือย ภาพนู้ด ส่วนผู้หญิงที่ใช้สื่อในการถ่ายรูปโชว์เรือนร่าง ถ่ายภาพเซ็กซี่ และภาพถ่ายของตนเอง ซึ่งนอกจากการโชว์เรือนร่างแล้วยังรวมถึงการโพสต์ข้อความ การแสดงความคิดเห็น การแชร์ การหยอกล้อ หรือ การทำภาพตลกหลุด ทำให้สิ่งเหล่านี้นำไปสู่การเกิดความรุนแรงในลักษณะต่าง ๆ และความรุนแรงทางเพศ และการรับรู้ความรุนแรงทางเพศนั้นจะเป็นเรื่องชินชา ที่มากกว่านั้นคือ ผู้หญิงถูกลดคุณค่าลงเป็นเพียงวัตถุทางเพศ

ร่างกายผู้หญิงถูกประกอบสร้าง (Constructed) ให้มีความหมายผ่านความรู้หรือความคิดที่มีอำนาจครอบงำ (พิชญ์ อภิสมภารโยธิน, 2560, น. 187-188) ได้หลากหลายแง่มุมในลักษณะของความไม่เท่าเทียมทางเพศ ความไม่เสมอภาค ซึ่งความไม่เท่าเทียมและความไม่เสมอภาคนำไปสู่ความรุนแรงในลักษณะต่าง ๆ ที่มีต่อร่างกายผู้หญิง ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย ความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงทางจิตใจ ความรุนแรงทางความคิด ซึ่งทำให้ผู้หญิงถูกมองเป็นเสมือนวัตถุทางเพศ ทำให้

เป็นสินค้า การลดคุณค่าของผู้หญิงลงรวมถึงการล่วงละเมิด คุกคาม อนาคต ถูกทำร้าย ถูกดูถูก ถูกตำหนิติเตียน ถูกกดขี่ เป็นต้น เปรียบเสมือนการเห็นผู้หญิงเป็นเหยื่อ และสร้างมายาคติที่มีต่อร่างกายผู้หญิงให้เป็นเสมือนพื้นที่ของการใช้ความรุนแรงผ่านความงามของเรือนร่างที่เชื่อมโยงกับความใคร่และความปรารถนาทางเพศผ่านการจับจ้องหรือจ้องมองอย่างชอบธรรม (ราวลองบัส, 2559) โดยมีช่องทางที่ก่อให้เกิดความรุนแรงทางเพศคือ สื่อสมัยใหม่ และการใช้ความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ที่นำมาเผยแพร่บนสื่อสมัยใหม่ ซึ่งมีการส่งต่อความรุนแรงในลักษณะต่าง ๆ บนเว็บไซต์ โดยเฉพาะผู้ที่ใช้พื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น (Comment) สื่อสาร (Communication) ส่งต่อ (Share) เล่าเรื่องราว (Narrative) ข้อความ (Message) และวิดีโอ (Video) เป็นต้น ทำให้ผู้ใช้สื่อสมัยใหม่เกิดความเคยชินจนอาจนำมาสู่ภัยต่อสังคม

จากผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในไทย ปี 2558 พบว่า คนไทยใช้สื่อออนไลน์ในช่วงอายุ 15-34 ปี เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดถึง 54.2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จากสถิติส่วนใหญ่แล้วผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะใช้งานผ่านสมาร์ทโฟน หรือโทรศัพท์มือถือ (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน), 2559) ส่งผลต่อความรุนแรงทางเพศเนื่องจากการใช้งานจำพวก กูเกิลพลัส (Google+) อินเทอร์เน็ต (Internet) ทวิตเตอร์ (Twitter) อินสตาแกรม (Instagram) เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) แอปพลิเคชันของความรุนแรงต่าง ๆ และอาจมีการเข้าถึงสื่อลามก อนาคต สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาและใช้ร่างกายผู้หญิงเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นการตอกย้ำร่างกายผู้หญิงให้เป็นเสมือนพื้นที่สำหรับการใช้ความรุนแรงที่มีต่อผู้หญิงในลักษณะต่าง ๆ บนสื่อสมัยใหม่ถูกกระทำซ้ำ ๆ จนเกิดความเคยชินและยอมรับทำตามอย่างแบบยล โดยทำให้ลดการตระหนักคำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นลดลง และบั่นทอนคุณค่าของร่างกายผู้หญิง ส่งผลต่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของผู้หญิง โดยผ่านการจับจ้องหรือจ้องมอง (Gaze) เป็นเรื่องของอำนาจโดยเฉพาะสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ นั่นผู้หญิงจะเป็นเพียงวัตถุทางเพศที่ถูกกระทำ ความรุนแรงทางสายตาซึ่งเป็นการจ้องมองที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้เกิดการรับรู้เป็นสิ่งที่คุ้นเคยจนเป็นสิ่งที่กลายเป็นเรื่องปกติ (Normalization) อย่างแนบเนียนและแบบยลซึ่งส่วนใหญ่การจับจ้องหรือจ้องมองจะเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการหรือเพื่อความเพลิดเพลินของผู้ชายบนสื่อสมัยใหม่

จังหวัดพิษณุโลกในปี พ.ศ. 2558 มีประชากรทั้งหมด 843,295 คน โดยมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปจำนวน 364,584 คน ซึ่งผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มจากปี พ.ศ. 2556 และพ.ศ. 2557 จำนวน 252,077 คน และจำนวน 310,194 คน ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ม.ป.ป.) เนื่องจากสื่อสมัยใหม่ถูกเปิดกว้างและไม่มีขอบเขตที่จำกัดไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือวัยรุ่นก็สามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นช่วงอายุที่อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรีที่มีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์แทบจะทุกที่และตลอดเวลา ทำให้สามารถเข้าถึงสื่อสมัยใหม่ได้อย่างรวดเร็ว จนส่งผลกระทบต่อความรู้ของคนในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก และมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มึนทั้งนิสิตมีการใช้สื่อสมัยใหม่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจากการสำรวจของผู้วิจัย ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2559 โดยสำรวจ จำนวน 50 คน มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์สมาร์ทโฟนร้อยละ 100 ซึ่งมีการรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรงลักษณะต่าง ๆ และความรุนแรงทางเพศบนสื่อสมัยใหม่เพียงร้อยละ 30 ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงการรับรู้ของนิสิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่ไม่รับรู้ถึงความรุนแรงในลักษณะต่าง ๆ ที่มีต่อร่างกายผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นควรศึกษาความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้เข้าใจการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายคนในสังคมเข้าใจลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ที่แสดงถึงความรุนแรงทางเพศ โดยทำให้ผู้หญิงที่ใช้สื่อสมัยใหม่ใช้ในทางที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มคุณค่าของผู้หญิงไม่ให้เหยื่อทางเพศ และทำให้สังคมตระหนักถึงความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นไม่เหมี่ยต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้หญิง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง
2. เพื่อศึกษาลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ที่แสดงถึงความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะการใช้และพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง

วิธีดำเนินการวิจัย

สมมติฐาน

สื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้วิธีการเชิงปริมาณ กรณีศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก โดยศึกษาความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม 2559 ถึงเดือนมีนาคม 2560

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 16,986 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 376 คน ซึ่งใช้วิธีการคำนวณขนาดของตัวอย่างจากสูตรแดเนียล (Daniel, 1999) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) คือ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก อยู่ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 ช่วงอายุ 20 ปีขึ้นไป และยินยอมเข้าร่วมโครงการ และเกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria) คือ นิสิตที่ไม่สะดวกในการให้ข้อมูลจนแล้วเสร็จ และนิสิตตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรซึ่งได้ประยุกต์จากการทบทวนแนวคิดสื่อสมัยใหม่ของ เลฟ มาโนวิช (Manovich) (อาร์ตัน, 2557) และการรับรู้ของ คาสต์ และโรเซนซ์วิก (Kast & Rosenzweig) (บุปผา พวงมาลี, 2542, น. 43) ดังนี้

1. ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ ที่มาของรายได้ ประสพการณ์การใช้สื่อสมัยใหม่ และประเภทของสื่อสมัยใหม่ที่ใช้

1.2. สื่อสมัยใหม่ ได้แก่ ลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ และพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่

2. ตัวแปรตาม : ตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ พฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ และแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง ซึ่งเป็นลักษณะปลายปิด (Closed Questions) ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

เก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ รูปแบบนำข้อมูลไปใช้ สิทธิของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในการบอกเลิก หรือหยุดให้ข้อมูลได้ตลอดเวลา และการไม่เปิดเผยชื่อและตัวตนของผู้ให้ข้อมูลและให้ผู้ให้ข้อมูลยินยอม ตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัยโดยคำนึงถึงจริยธรรมในการวิจัย
4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยใช้เฉพาะแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์
5. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัส แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงปริมาณ (Quantitative Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

โดยใช้เกณฑ์การแปลผล (Best, 1981 อ้างถึงใน พิษณุ อภิสมาจารย์โยธิน, 2549, น. 109) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง น้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุमान ได้แก่ สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลความหมาย 3 ระดับของ โคเฮน (Cohen, 1988, p. 109) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = ± 0.50 ถึง ± 1.00 มีระดับความสัมพันธ์
มาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = ± 0.30 ถึง ± 0.49 มีระดับความสัมพันธ์
ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = ± 0.10 ถึง ± 0.29 มีระดับความสัมพันธ์
น้อย

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 และเป็นเพศชาย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 มีอายุอยู่ในระหว่าง 20-21 ปี จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0 รองลงมาคืออายุระหว่าง 22-23 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และโดยอายุต่ำสุดอยู่ระหว่าง 24-25 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ที่ 3,000-9,000 บาท จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมารายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 9,001-12,000 บาท จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 12,001-15,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 และรายได้มากกว่า 15,000 บาท

จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 แหล่งที่มาของรายได้มาจากครอบครัว จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมาอาชีพเสริม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และแหล่งทุนต่าง ๆ เช่น กยศ. กรอ. จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ มีประสบการณ์การใช้สื่อสมัยใหม่ พบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามเคยใช้สื่อสมัยใหม่ จำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และประเภทของการใช้สื่อสมัยใหม่ พบว่านิสิตที่ตอบแบบสอบถามที่ใช้บ่อยที่สุดคือ ใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาทวิตเตอร์ (Twitter) จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 อินสตาแกรม (Instagram) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ยูทูบ (Youtube) จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ไลน์ (Line) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 แชทแอปพลิเคชัน (Chat) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 กูเกิล (Google) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และเกมการิน่า (Garena) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ พบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามมีลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ในระดับมาก ซึ่งพิจารณารายข้อ พบว่า นิสิตมีลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือสมาร์ทโฟน ในระดับมากที่สุด ใช้เวลาเล่นเฟซบุ๊กในแต่ละวัน ในระดับมากที่สุด ใช้เวลาเล่นไลน์ในแต่ละวัน ในระดับมากที่สุด ใช้สื่อสมัยใหม่ผ่านเน็ตบุ๊ก ในระดับปานกลาง ใช้เวลาเล่นทวิตเตอร์ในแต่ละวัน ใช้ในระดับปานกลาง ใช้เวลาเล่นแชทแอปพลิเคชันในแต่ละวัน ในระดับปานกลาง ใช้เวลาเล่นยูทูบในแต่ละวัน ใช้ในระดับปานกลาง ใช้สื่อสมัยใหม่ผ่านคอมพิวเตอร์ ในระดับปานกลาง ใช้เวลาเล่นอินสตาแกรมในแต่ละวัน ในระดับปานกลาง และใช้สื่อสมัยใหม่ผ่านแท็บเล็ตหรือไอแพด ในระดับน้อย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่

ข้อ	คำถาม (n=376)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ใช้เวลาเล่นเฟซบุ๊กในแต่ละวัน	4.67	0.483	มากที่สุด
2	ใช้เวลาเล่นไลน์ในแต่ละวัน	4.60	0.527	มากที่สุด
3	ใช้เวลาเล่นอินสตาแกรมในแต่ละวัน	2.70	0.483	ปานกลาง
4	ใช้เวลาเล่นทวิตเตอร์ในแต่ละวัน	3.40	0.527	ปานกลาง
5	ใช้เวลาเล่นแชทแอปพลิเคชันในแต่ละวัน	3.17	1.270	ปานกลาง

ข้อ	คำถาม (n=376)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
6	ใช้เวลาเล่นยูทูปในแต่ละวัน	3.12	1.117	ปานกลาง
7	ใช้สื่อสมัยใหม่ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือ สมาร์ตโฟน	4.92	1.126	มากที่สุด
8	ใช้สื่อสมัยใหม่ผ่านคอมพิวเตอร์	2.97	1.071	ปานกลาง
9	ใช้สื่อสมัยใหม่ผ่านโน้ตบุ๊ก	3.46	0.285	ปานกลาง
10	ใช้สื่อสมัยใหม่ผ่านแท็บเล็ตหรือไอแพด	2.07	1.075	น้อย
เฉลี่ยลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่		3.51	0.460	มาก

3. การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ พบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามมีนิสัยมีพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ในระดับมาก ซึ่งพิจารณารายข้อพบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการแชร์ภาพหรือข้อความลงบนสื่อสมัยใหม่ในแต่ละวัน ใช้ในระดับมากที่สุด ลงรูปภาพต่าง ๆ บนสื่อสมัยใหม่ในแต่ละวัน ใช้ในระดับมากที่สุด ใช้อินสตาแกรม (Instagram) เพื่อลงรูปภาพ ลงวิดีโอ หรือดูรูปภาพ ดูวิดีโอ ของเรื่องราวชีวิตของท่านใช้ในระดับมากที่สุด ใช้ไลน์ (Line) เพื่อสนทนากับเพื่อน ใช้ในระดับมากที่สุด ใช้กูเกิล (Google) เพื่อค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ใช้ในระดับมาก ใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) เพื่อดูเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งรูปภาพ ข้อความสนทนา แสดงความคิดเห็น ใช้ในระดับมาก ใช้ยูทูป (Youtube) เพื่อชมวิดีโอต่าง ๆ ทั้งฟังเพลง หรือรับชมความบันเทิงต่าง ๆ ใช้ในระดับมาก ใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) เพื่อดูสินค้าต่าง ๆ ตามความพอใจ ใช้ในระดับปานกลาง ใช้สื่อสมัยใหม่ค้นหา หรือดูภาพโชว์เรือนร่างผู้หญิง ใช้ในระดับปานกลาง ใช้สื่อสมัยใหม่บนเว็บไซต์เพื่อเรียนออนไลน์ จองตัว ซื้อสินค้า เป็นต้น ใช้ในระดับปานกลาง ใช้อินสตาแกรม (Instagram) ดูสินค้าต่าง ๆ เพื่อเลือกซื้อสินค้า ใช้ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 วิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่

ข้อ	คำถาม (n=376)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ใช้กูเกิล (Google) เพื่อค้นหาข้อมูลต่าง ๆ	4.15	0.825	มาก
2	ใช้ไลน์ (Line) เพื่อสนทนากับเพื่อน	4.59	0.540	มากที่สุด

ข้อ	คำถาม (n=376)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3	ใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) เพื่อดูเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งรูปภาพ ข้อความ สนทนา แสดงความคิดเห็น	3.92	0.987	มาก
4	ใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) เพื่อดูสินค้าต่าง ๆ ตามความพอใจ	3.08	1.182	ปานกลาง
5	ใช้อินสตาแกรม (Instagram) เพื่อลงรูปภาพ ลงวิดีโอ หรือดูรูปภาพ วิดีโอ ของเรื่องราวชีวิตของท่าน	4.61	0.520	มากที่สุด
6	ใช้อินสตาแกรม (Instagram) ดูสินค้าต่าง ๆ เพื่อเลือกซื้อสินค้า	2.89	1.332	ปานกลาง
7	ใช้ยูทูบ (Youtube) เพื่อชมวิดีโอต่าง ๆ ทั้งฟังเพลง หรือรับชมความบันเทิงต่าง ๆ	3.87	1.005	มาก
8	แชร์ภาพหรือข้อความลงบนสื่อสมัยใหม่ในแต่ละวัน	4.66	0.528	มากที่สุด
9	ลงรูปภาพต่าง ๆ บนสื่อสมัยใหม่ในแต่ละวัน	4.66	0.503	มากที่สุด
10	ใช้สื่อสมัยใหม่บนเว็บไซต์เพื่อเรียนออนไลน์ จดตัว ซื้อสินค้า เป็นต้น	3.01	1.148	ปานกลาง
11	ใช้สื่อสมัยใหม่ค้นหา หรือดูภาพโชว์เรือนร่างผู้หญิง	3.03	1.111	ปานกลาง
เฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่		3.86	0.476	มาก

4. การวิเคราะห์การรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงพบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงในระดับปานกลาง ซึ่งพิจารณารายข้อ พบว่า นิสิตมีการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงในการชมเพื่อนในสื่อสมัยใหม่ เช่น สวยจัง เทห์จัง ดุติจัง หุ่นดีจัง ถือว่าเป็นเรื่องปกติบนสื่อสมัยใหม่ในระดับปานกลาง หยอกล้อกับเพื่อนในสื่อสมัยใหม่ เช่น อ้วนจัง ดำจัง เตี้ยจัง ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาบนสื่อสมัยใหม่ ใช้ในระดับปานกลาง ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะแซ่กซึ่งเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมบนสื่อสมัยใหม่ ใช้ในระดับปานกลาง การแสดงความคิดเห็นไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ วิดีโอ ข้อความ ที่เกี่ยวกับร่างกายผู้หญิงเป็นเรื่องปกติบนสื่อสมัยใหม่ ใช้ในระดับปานกลาง รู้สึกเฉย ๆ กับการใช้ร่างกายผู้หญิงในการขายสินค้า

บนสื่อสมัยใหม่ ใช้ในระดับปานกลาง การใช้ข้อความแซวความสวยงามหรือเกี่ยวกับร่างกายของผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่ถือว่าเป็นเรื่องปกติไม่คิดว่าแปลก ใช้ในระดับปานกลาง การโพส์รูปตัวเองบนสื่อสมัยใหม่ถือว่าเป็นสิ่งที่พบได้อย่างเคยชิน ใช้ในระดับปานกลาง เห็นการนำเสนอภาพร่างกายของผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่เป็นเรื่องปกติที่ใครก็ได้ทำได้ ใช้ในระดับปานกลาง การโพสข้อความต่าง ๆ เกี่ยวกับร่างกายของผู้หญิง เช่น ชื่นชมความสวย ความงาม เป็นเรื่องที่ปกติ ใช้ในระดับปานกลาง การนำเสนอร่างกายของผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่ที่มีลักษณะสวย เซ็กซี่ น่ารัก หุ่นดี แล้วส่งต่อหรือแชร์เป็นสิ่งที่ควรทำ ใช้ในระดับปานกลาง ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะแอ็บแบ๊วเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมบนสื่อสมัยใหม่ ใช้ในระดับปานกลาง การโพสภาพร่างกายของผู้หญิงลงบนสื่อสมัยใหม่เป็นเรื่องที่ทำได้อย่างเสรี ใช้ในระดับปานกลาง การแชร์ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะโป๊เปลือยเป็นเรื่องของความพึงพอใจส่วนบุคคลซึ่งไม่ใช่เรื่องผิด ใช้ในระดับน้อย และการไลฟ์ (Live) โพส์รูปตัวเองของผู้หญิงบนเฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นเรื่องที่ผู้หญิงทุกคนทำ ในระดับน้อย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 วิเคราะห์การรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง

ข้อ	คำถาม (n=376)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	เห็นการนำเสนอภาพร่างกายของผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่เป็นเรื่องปกติที่ใครก็ได้*	2.77	1.198	ปานกลาง
2	ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะแอ็บแบ๊วเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมบนสื่อสมัยใหม่	2.58	1.017	ปานกลาง
3	ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะเซ็กซี่เป็นภาพที่ไม่เหมาะสมบนสื่อสมัยใหม่	3.17	1.145	ปานกลาง
4	การโพสภาพร่างกายของผู้หญิงลงบนสื่อสมัยใหม่เป็นเรื่องที่ทำได้อย่างเสรี*	2.56	1.223	ปานกลาง
5	การโพสข้อความต่าง ๆ เกี่ยวกับร่างกายของผู้หญิง เช่น ชื่นชมความสวย ความงาม เป็นเรื่องที่ปกติ*	3.74	1.107	ปานกลาง

ข้อ	คำถาม (n=376)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
6	การแชร์ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะโป๊เปลือยเป็น เรื่องของความพึงพอใจส่วนบุคคลซึ่งไม่ใช่ เรื่องผิด*	2.48	1.206	น้อย
7	การแสดงความคิดเห็นไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ วิดีโอ ข้อความที่เกี่ยวกับร่างกายผู้หญิงเป็น เรื่องปกติบนสื่อสมัยใหม่*	3.17	1.121	ปานกลาง
8	การใช้ข้อความแซวความสวยงามหรือ เกี่ยวกับร่างกายผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่ถือว่าเป็น เรื่องปกติไม่คิดว่าแปลก*	2.89	1.147	ปานกลาง
9	การโชว์เรือนร่างของตัวเองบนสื่อสมัยใหม่ ถือว่าเป็นสิ่งที่พบได้อย่างเคยชิน*	2.85	1.252	ปานกลาง
10	หยอกล้อกับเพื่อนในสื่อสมัยใหม่ เช่น อ้วน จัง ดำจัง เตี้ยจัง ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาบน สื่อสมัยใหม่*	3.18	1.122	ปานกลาง
11	การชมเพื่อนในสื่อสมัยใหม่ เช่น สวยจัง เท่จัง ดุติจัง หุ่นดีจัง ถือว่าเป็นเรื่องปกติ บนสื่อสมัยใหม่*	3.43	1.038	ปานกลาง
12	การนำเสนอร่างกายของผู้หญิงบนสื่อ สมัยใหม่ที่มีลักษณะสวย เซ็กซี่ น่ารัก หุ่นดี แล้วส่งต่อหรือแชร์เป็นสิ่งที่ควรทำ*	2.70	1.236	ปานกลาง
13	รู้สึกเฉย ๆ กับการใช้ร่างกายผู้หญิง ในการขายสินค้าบนสื่อสมัยใหม่*	2.96	1.255	ปานกลาง
14	การไลฟ์ (Live) โชว์เรือนร่างของผู้หญิง บนเฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นเรื่องที่คุณผู้หญิง ทุกคนทำ*	2.34	1.325	น้อย
เฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง		3.18**	0.771	ปานกลาง

*ข้อคำถามเชิงลบ

**คำนวณโดยการแบ่งข้อคำถามเชิงลบแล้ว

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ พบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 33.852 ตามลำดับ นอกจากนี้ อายุและชั้นปี มีความสัมพันธ์กับลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่า χ^2 เท่ากับ 15.968 และ 19.830 และเพศ แหล่งที่มาของรายได้และประเภทของการใช้สื่อสมัยใหม่ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ พบว่า อายุและแหล่งที่มาของรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 26.416 และ 22.398 ตามลำดับ นอกจากนี้ชั้นปี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่า χ^2 เท่ากับ 19.437 และเพศ รายได้ต่อเดือนและประเภทของการใช้สื่อสมัยใหม่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการรับรู้ความรู้ทางเพศบนร่างกายผู้หญิง พบว่า เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรู้ทางเพศบนร่างกายผู้หญิงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 23.187, 31.334, 46.633, 41.940 และ 27.284 ตามลำดับ นอกจากนี้ ประเภทของการใช้สื่อสมัยใหม่ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความรู้ทางเพศบนร่างกายผู้หญิงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. การวิเคราะห์ลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่กับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรับรู้ความรู้ทางเพศบนร่างกายผู้หญิง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ -0.377 และ -0.298 ตามลำดับ ซึ่งมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และระดับน้อย และหากพิจารณาตัวแปรต้นด้วยกันแล้วพบว่าพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.415 ซึ่งมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่กับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่
กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง

ตัวแปร (n = 376)	การรับรู้ความรุนแรง ทางเพศบนร่างกาย ผู้หญิง (Y)	ลักษณะการใช้สื่อ สมัยใหม่ (X ₁)	พฤติกรรมการใช้สื่อ สมัยใหม่ (X ₂)
Y	1	- 0.377**	- 0.298**
X1		1	0.432**
X2			1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ปฏิเสธ H₀)

บทสรุป

จากผลการวิจัย สามารถนำมาสรุปตามคำถามการวิจัยได้ดังนี้

1. การรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับปานกลาง
2. ลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ que แสดงถึง ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับมาก
3. ความสัมพันธ์ของลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกความสัมพันธ์เชิงลบอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ และ สมมติฐานของการวิจัยได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง พบว่า นิสิตมีการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ มีปาน (2553, น. 3-4) ที่พบว่า การรับรู้ความรุนแรงของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรนั้น เห็นว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่นำเสนอ นั้นเป็นเรื่องปกติในสังคม และในด้านความรุนแรงของรูปภาพและข้อความนั้น พบว่า นิสิตมีการรับรู้ความรุนแรง

ของข้อความและรูปภาพอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ความรุนแรงทางเพศมีผลกระทบต่อผู้ที่ถูกกระทำทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยที่การรับรู้ความรุนแรงทางเพศ มีทั้งที่มองเห็นได้โดยตรงและทางอ้อม ซึ่งความรุนแรงโดยตรงจะปรากฏบนร่างกายผู้หญิง แต่หากไม่เห็นถึงการกระทำก็มักจะไม่นับรู้ว่าเป็นความรุนแรงทางเพศ

2. ลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ พบว่า นิสิตมีลักษณะ และพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วีรพงษ์ พวงเล็ก (2554, น. 223-233) พบว่า อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีประโยชน์และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในสังคมไทย เนื่องจากเป็นสื่อที่สามารถสืบค้นหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ทุกชนิดและยังเป็นสื่อที่ติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วทุกมุมโลก หากแต่อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนดาบสองคมที่หากไม่ระมัดระวังก็อาจนำมาภัยอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสู่ผู้ใช้และครอบครัวได้ทั้งในทางที่ตั้งใจและพลัดหลงเข้าไปใช้บริการที่ไม่สร้างสรรค์อย่างสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่ปัจจุบันมีอยู่หลากหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น เว็บไซต์ลามก การติดต่อสื่อสารในสังคมออนไลน์ (Social Network) การสนทนาออนไลน์ การดาวน์โหลดคลิปลามกและภาพลามก การอ่านการ์ตูนลามกและการอ่านเรื่องเล่าทางเพศ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า ลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่เป็นการเรียกร้องค่านิยมจากสังคมและผู้อื่นโดยวิธีการต่าง ๆ ทั้งการโพสต์ภาพ โพสต์ข้อความ ถ่ายทอดสด หรือกระทั่งการเขียนกระทู้ เพื่อให้ผู้อื่นหันมาสนใจโดยวิธีการกดถูกใจ กดแชร์ หรือแสดงความคิดเห็น จนถึงค่านิยมผิด ๆ เช่น การโชว์ภาพวาบหวาม การแต่งตัวน่ารัก ๆ เพื่อให้คนหันมาติดตามหรือถูกใจ อีกทั้งยังใช้เครื่องมือในการเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นด้วยวิธีเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การโพสต์ข้อความหรือรูปภาพที่น่าสนใจหรือตลกขบขัน เพราะต้องการให้ผู้อื่นมากดไลค์ให้ แต่ไม่เคยใช้วิธีที่ล่อแหลมและอันตราย (วีรพงษ์ พวงเล็ก, 2554, น. 223-233)

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง พบว่า ลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่กับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภาณุวัฒน์ กองราช (2552, น. 9) ที่พบว่า พฤติกรรมความหลงใหลจนผิดปกติ (System Addiction) และการติดการใช้งาน (System Stickiness) เป็นผลมาจากการรับรู้ความเพลิดเพลิน (Perceived Enjoyment) และอิทธิพลทางสังคม คือ การที่กลุ่มวัยรุ่นมีความเพลิดเพลินในการใช้เครือข่ายออนไลน์จนทำให้เกิดความรู้สึกชื่นชอบ และ

สนุกสนาน จึงทำให้การรับรู้ถึงความเสี่ยงจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Perceived Risk) ไม่มีความสัมพันธ์หรือทำให้พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ลดลง ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า การบริโภคสื่อสมัยใหม่ที่มีความรุนแรงมีผลบางอย่างที่ใกล้เคียงกับการเผชิญความรุนแรงจริง ๆ คือ การทำให้ชินชา (Desensitization) ต่อความรุนแรงและทำให้กลายเป็นเรื่องปกติขึ้นบนสื่อสมัยใหม่ ซึ่งมีผู้ใช้สื่อสมัยใหม่มากขึ้น ยิ่งทำให้การรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงถูกบิดเบือนไป โดยสื่อสมัยใหม่เป็นการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนในยุคโลกาภิวัตน์ จึงมีการขยายตัวมากขึ้นเรื่อย ๆ และการขยายตัวของสื่อสมัยใหม่เป็นไปอย่างกว้างขวางจึงทำให้มีการแสดงออกถึงความรุนแรงทั้งในการโพสต์ภาพ แชร์ภาพ แสดงความคิดเห็น ที่อาจจะสะท้อนถึงความรุนแรงทางเพศผ่านวาจาธรรมดโดยให้ความรู้ ความจริง และอำนาจที่ทำงานผ่านโครงสร้างของตัวอักษรที่เป็นตัวกำหนดกรอบจำกัดความคิด และการกระทำของเราอย่างเป็นธรรมชาติ (Normalization) จึงส่งผลทำให้เกิดการรับรู้ทางเพศบนร่างกายผู้หญิงน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางข้อเสนอแนะขึ้นดังต่อไปนี้

1. จากผลการศึกษา พบว่า การรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรให้การสนับสนุนและให้ความสำคัญกับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง ซึ่งความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงแสดงให้เห็นถึงอำนาจ การครอบงำ และความไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ทำให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศ เอารัดเอาเปรียบ ใช้กำลังบังคับข่มขู่ การคุกคาม จนทำให้ผู้หญิงเสียหายทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อให้สังคมตระหนักถึงความรุนแรงทางเพศที่จะเกิดขึ้นบนร่างกายผู้หญิง
2. จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่แสดงถึงความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงอยู่ในระดับมาก จึงควรนำเสนอแนวทางในการปรับเปลี่ยนลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่แสดงออกถึงความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงให้ลดลง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการใช้สื่อสมัยใหม่ในทางที่ผิดอาจจะส่งผลทำให้เกิดความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงได้
3. จากการศึกษา พบว่า ลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ จึงควรส่งเสริม

ให้ตระหนักถึงการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงในสื่อสมัยใหม่ ยิ่งมีการใช้สื่อสมัยใหม่มากขึ้นก็จะส่งผลทำให้การรับรู้ความรุนแรงทางเพศน้อยลง ดังนั้นเพื่อให้สังคมรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงควรมีการสนับสนุนให้ตระหนักถึงการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนสื่อสมัยใหม่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงทางเพศบนสื่อสมัยใหม่ โดยศึกษาเชิงลึกจากผู้ที่ถูกระบาดความรุนแรงทางเพศบนสื่อสมัยใหม่ เพื่อสะท้อนให้คนในสังคมได้เห็นถึงผลกระทบจากความรุนแรงทางเพศบนสื่อสมัยใหม่

บรรณานุกรม

- ชายไทย รักษาชาติ. (2546). *สื่อมานุษยวิทยา: ปรากฏการณ์ความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงในอินเทอร์เน็ต*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- บุบผา พวงมาลี. (2542). *การรับรู้ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชณุ อภิสมภารโยธิน. (2549). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองตามยุทธศาสตร์เมืองไทยแข็งแรงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในจังหวัดนครปฐม (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2560). *ประชากรศาสตร์และการอนามัยเจริญพันธุ์*. พิษณุโลก: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภาณุวัฒน์ กองราช. (2552). *การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในประเทศไทย : กรณีศึกษา Facebook (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราวลองบัส. (2559). *นัยแห่งการ(จ้อง)มองในนิตยสาร Significance of Gaze in Magazine*. สืบค้น 26 สิงหาคม 2559, จาก <https://blogazine.pub/blogs/rawlongbus/post/5664>

- วรารณณ์ มีปาน. (2553). การรับรู้ข่าวสารด้านความรุนแรงในนิตยสารกอสซิปสตาร์ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาโท). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วีรพงษ์ พวงเล็ก. (2554). สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต : อันตรายที่พึงระวังและแนวทางแก้ปัญหาต่อเยาวชนไทย. *วารสารนักบริหาร*, 31(2), 223-233.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). จำนวนนิสิตนักศึกษาทั้งหมดของสถาบันการศึกษาของรัฐจำแนกตามสถาบันการศึกษา ระดับการศึกษา และเพศ ปีการศึกษา 2557. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน). (2559). ผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในไทย ปี 58 เผยคนไทยออนไลน์ผ่านมือถือทุกช่วงเวลา. สืบค้น 25 สิงหาคม 2559, จาก <http://www.it24hrs.com/2015/thailand-internet-user-profile-2015-2558>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (ม.ป.ป). จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปจำแนกตามอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2549-2558. สืบค้น 18 ตุลาคม 2559, จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries22.html>
- อารัตน์. (2557). โครงการสัมมนา “แนวโน้มเทคโนโลยี 2014 กับธุรกิจเพื่อการจัดการธุรกิจยุคไอที”. สืบค้น 18 ตุลาคม 2559, จาก <https://anurat542.wordpress.com>
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). New Jersey: Lawrence Erlbaum.
- Daniel, W. (1999). *Biostatistics: a foundation for analysis in the health sciences* (7th ed.). New York: Wiley.